II Niedziela Wielkiego Postu (B)

Tekst Ewangelii (*Mk* 9,2-10): Po sześciu dniach Jezus wziął z sobą Piotra, Jakuba i Jana i zaprowadził ich samych osobno na górę wysoką. Tam przemienił się wobec nich. Jego odzienie stało się lśniąco białe tak, jak żaden folusznik na ziemi wybielić nie zdoła. I ukazał się im Eliasz z Mojżeszem, którzy rozmawiali z Jezusem.

Wtedy Piotr rzekł do Jezusa: «Rabbi, dobrze, że tu jesteśmy; postawimy trzy namioty: jeden dla Ciebie, jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza». Nie wiedział bowiem, co należy mówić, tak byli przestraszeni. I zjawił się obłok, osłaniający ich, a z obłoku odezwał się głos: «To jest mój Syn umiłowany, Jego słuchajcie!». I zaraz potem, gdy się rozejrzeli, nikogo już nie widzieli przy sobie, tylko samego Jezusa.

A gdy schodzili z góry, przykazał im, aby nikomu nie rozpowiadali o tym, co widzieli, zanim Syn Człowieczy nie powstanie z martwych. Zachowali to polecenie, rozprawiając tylko między sobą, co znaczy "powstać z martwych".

«Tam przemieni? si? wobec nich»

Rev. D. Jaume GONZÁLEZ i Padrós
(Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj rozważamy scenę, «w której trzej apostołowie - Piotr, Jakub i Jan ukazują się zachwyceni pięknem Zbawiciela» (Jan Paweł II): «Tam przemienił się wobec nich. Jego odzienie stało się lśniąco białe» (Mk 9,2-3). A co się tyczy nas, możemy wyciągnąć z tego przesłanie: «przezwyciężył śmierć, a na życie i nieśmiertelność rzucił światło przez Ewangelię» (2Tm 1, 10), zapewnia św. Paweł swojego ucznia Tymoteusza. To właśnie kontemplujemy, pełni zdumienia, jak wtedy trzej wybrani Apostołowie, w tej scenie na drugą niedzielę Wielkiego Postu: Przemienienie.

Dobrze by było, abyśmy w naszych wielkopostnych praktykach przyjęli ten rozbłysk słońca i światła w obliczu i stroju Jezusa. Są one wspaniałym symbolem odkupionej ludzkości, która nie prezentuje się już w brzydocie grzechu, ale w całym pięknie, jakie boskość dodaje naszemu ciału. Zachwyt Piotra jest wyrazem tego, co czuje człowiek kiedy pozwala, aby łaska Boża go nawiedziła.

Duch Święty przemienia także zmysły Apostołów i dzięki temu mogą ujrzeć Boską chwałę Jezusa-Człowieka. Przemienione oczy mogą ujrzeć to, co najbardziej lśni; przemienione uszy, słyszą najsubtelniejszy i najprawdziwszy głos - głos Ojca, który ma upodobanie w Synu. Wszystko razem wydaje się zbyt zaskakujące dla nas, przyzwyczajonych do szarości i przeciętności. Tylko jeśli pozwolimy Panu nas dotknąć, nasze zmysły staną się zdolne do widzenia i do słuchania tego, co jest najpiękniejsze i najradośniejsze w Bogu i w ludziach ubóstwionych przez Tego, który powstał z martwych.

«Charakterystyką duchowości chrześcijańskiej - napisał Jan Paweł II - jest obowiązek ucznia do coraz pełniejszej przemiany w ślad za swym Nauczycielem», w taki sposób, że - poprzez wytrwałość, którą moglibyśmy nazwać "przyjacielską"— dotrzemy do tego, by móc «oddychać jego odczuciami». W rękach Maryi złóżmy ten cel naszej prawdziwej "przemiany" w Jej Synu Jezusie Chrystusie.

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «W cudzie przemienienia kryje się jeszcze inne pouczenie. Oto bowiem w czasie jego trwania ukazali się Mojżesz i Eliasz, to znaczy Prawo i prorocy. Przystają bowiem nawzajem do siebie stronice obydwu przymierzy. Albowiem jak powiedział św. Jan: "Prawo zostało nadane przez Mojżesza, łaska zaś i prawda przyszły przez Jezusa Chrystusa".» (Święty Leon Wielki)

- «Odczuwamy potrzebę udania się do przestrzeni ciszy, wejścia na wzgórze, aby spotkać się sami ze sobą i lepiej usłyszeć głos Pana. Ale nie możemy tam pozostać! Spotkanie z Bogiem na modlitwie przynagla nas do zejścia na dół i do powrotu do przyziemności, w której spotykamy wielu braci przygniecionych zmęczeniem, niesprawiedliwością, biedą materialną i duchową» (Franciszek)

- «Począwszy od dnia, w którym Piotr wyznał, że Jezus jest Chrystusem, Synem Boga żywego, Nauczyciel "zaczął... wskazywać swoim uczniom na to, że musi iść do Jerozolimy i wiele cierpieć... że będzie zabity i trzeciego dnia zmartwychwstanie" (Mt 16, 21). Piotr protestuje przeciw tej zapowiedzi, a inni uczniowie jej nie rozumieją. W tym kontekście sytuuje się tajemnicze wydarzenie Przemienienia Jezusa na wysokiej górze, wobec trzech świadków wybranych przez Niego: Piotra, Jakuba i Jana. Oblicze i szaty Jezusa jaśnieją olśniewającym światłem; ukazują się Mojżesz i Eliasz, którzy mówią "o Jego odejściu, którego miał dokonać w Jerozolimie" (Łk 9, 31). Okrywa ich obłok, a głos z nieba mówi: "To jest Syn mój, Wybrany, Jego słuchajcie" (Łk 9, 35).» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 554)